

İsm-i Selâmın üzerimizdeki elinin farkında mıyız?

Musa Bey: “Bir tanıdığımız bizimle birisine selâm gönderiyor. Bu selâmı yerine ulaştırmanın hükmü nedir?”

Selâm Allah’ın esmasındandır. Allah’ın esmasından olan selâmı hayat alanımıza ne şekilde ve nasıl sokarsak sokalım, esenlik, huzur, sevinç, güven ve pozitif enerji paylaşımına inşallah vesiledir.

Hüzünse hüzün paylaşımına, sevinçse sevinç paylaşımına vesiledir.

Hüznü azaltmaya, sevinci arttırmaya vesiledir.

Duâya, duâlaşmaya vesiledir.

İster veren taraf olalım, ister alan taraf, ister taşıyan taraf, ister işiten taraf!

Selâmın yüksek sevabından istifade ederiz.

Peygamber Efendimiz’e (asm) “Selâmı yayınız!” emrinde ittiba etmiş oluruz.

Kur’ân selâmı bir hayat prensibi haline getiriyor ve ısrarla teşvik ediyor.

Şu âyetlere bakalım:

*“Ey İman edenler, kendi ev ve odalarınızdan başka yerlere sahipleriyle birlikte olmadan ve selâm vermeden girmeyin.”

*“Evlere girdiğinizde evde bulunanlara Allah tarafından hoş, mübârek ve pek güzel bir sağlık dileği olmak üzere selâm verin.”

*“Size bir selâmla selâm verildiği zaman, onu ya daha güzel bir selâm ile veya aynısıyla alın.”

Demek selâmı vermek de, almak da “farz” hükmündedir.

Öyleyse, selâm vermeyen veya verilen selâmı almayan, şüphesiz mesul duruma düşer.

Hangi gerekçeye sığınmış olursa olsun!

Haklı bile olsa, bu konuda haksız duruma düşer!

Nitekim Allah, kullarını amellerine ve kusurlarına bakmadan tehlikelerden salim kılar, esenlik, huzur ve selâmet verir.

Ve nitekim Allah, Selâm’ın ta kendisidir.

Bu güzel isimle anlıyoruz ki, Allah’ın Kendi Zât-ı Akdes’i her türlü eksikliklerden ve

noksanlıklardan salim ve münezzehtir.

Kur'ân buyuruyor ki: "O Allah ki, Kendisinden başka İlâh yoktur. Melik'tir, Kuddûs'tür, Selâm'dır."

Eğer içimizde bir yaşama neş'esi varsa, eğer hayattan huzur bulabiliyorsak, eğer yeri geldiğinde dağ gibi acılara sabredebiliyorsak, eğer yüzümüzden gülücükler eksik olmuyorsa bütün bunlar Allah'ın "Selâm" isminin üzerimizdeki elinden, hâkimiyetinden ve tasarrufundan başka bir şey değildir.

Öyleyse bize düşen, İsm-i Selâm'dan bize uzanmış bu yüce ve müşfik elden tutmaktır!

O'nun uzattığı elden kaçmamaktır!

Ve Kur'ân, böyle bir müşfik elden uzanmış bir selâm hükmündedir. Bediüzzaman Hazretlerine göre, fırtınalı dünya yüzünün tahrîbâtından ve yıkımından hiçbir şeyini kurtaramayan ve her bir şeyini kaybedip elinden çıkararak insan, bâkî bir esenlik, selâmet ve huzur aramakta; aradığı huzuru da Kur'ân'da bulmaktadır.

Çünkü Kur'ân, malını ve nefsinin Allah için harcayan her insanın "dârü's-Selâm" olan ebedî Cennete kavuşacağını müjdelemektedir. Baki yolunda sarf edilen geçici ömürler, baki bir ömre dönüşürler.

Öte yandan Kur'ân, Cennete giren insanlara Rabb-i Rahîm'den "selâm" geleceğini ve onları eşsiz bir huzur ve esenliğe sevk edeceğini bildiriyor.

Esasen Cennet dârü's-Selâm'dır, yani selâm yurdudur.

Bir tanıdığımız bizimle başka birisine selâm gönderdiğinde biz bu selâmın taşıyıcısı hükmündeyiz.

İki dostun selâmlaşmasına vesile olmak, arada kardeşlik köprüsü olmak, dostumuzun kendi dostuna bizimle ulaşması elbette imrenilecek amel-i salih tendir.

Bu durumda dostun selâmı üzerimizde dostun bir emanetidir.

Bu emaneti yerine ulaştırmamız gerekir.

Ki bu yüksek sevaptan biz de istifade edelim.

Zaten, emaneti korumak ve emanete riayet etmek ahlâken de vazifemizdir.